

عنوان مقاله:

تحلیل جرم شناختی بزهکاری اتفاقی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی مدیریت، اقتصاد، علوم انسانی و توسعه کسب و کار (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سونیا علیزاده سامع - مدرس گروه حقوق کیفری و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر

مرضیه شفقی - دانشجوی کارشناسی ارشد خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر

خلاصه مقاله:

درک این مطلب که بزه دیدگان اتفاقی واقعا در مسیر هیچ جرمی خود را قرار نمیدهند و بر اساس اتفاق یا استثناء مورد بزهکاری واقع میشوند آسان است اما آنچه مورد بررسی واقع میشود شیوههای رسیدگی به این بزهکارهاست هرچند که لزوم تشخیص شخصیت افراد و سوءنیت ایشان نیز به نوبه خود حائز اهمیت است تا به نوعی روند رسیدگی در محاکم بیش از پیش نهان شود؛ زیرا اغلب موارد بزهکاران اتفاقی انسانهای تحصیل کرده آبرومند و با شخصیت هستند گرچه استثناء را نمیشود نادیده گرفت و این افراد در پیشنه خود تسلیم در مقابل قانون را داشته اند و همیشه جزء رعایت کنندگان مقررات قلمداد میشوند اینکه چه میزان از حمایت قانون برخوردار میشوند و چه انعکاسی قانون گذاران در این عمل اندیشیدن جای بحث و بررسی دارد پیشگیری از بزهکاری بیش از چهار دهه است که با بنیانی علمی نظری وارد گستره علوم جنائی شده است و بیشتر قانون گذاران تلاش کرده اند تا این مفهوم را به متون رسمی - قانونی وارد کنند با اینکه شایان است ذکر این نکته که قانونگذار ایرانی نیز از سال ۱۳۳۹ خورشیدی تاکنون پیشگیری از بزهکاری را با رویکردهایی متفاوت و گاه متضاد وارد پهنه سیاست جنائی ایران کرده است البته این رویکردهای متعدد و متضاد نسبت به مفهوم بزهکاری و بزهکاری اتفاقی و به پیشگیری از بزهکاری در سیاست جنائی ایران پرداخته است؛ اما همین تضادها و عدم گستردگی یکپارچه ای به طور انبوه سیاست جنایی و به معنی واقعی کلمه این قسمت از قانون بزه و بزهکاری اتفاقی را دچار سردرگمی کرده است البته از حمایت های که قانون طبق مقررات با آن برخورد میکند بزهکاری، اتفاقی نه فقط بر اساس دفعات و تکرار فزاینده جرائم بلکه همچنین بر اساس برخی ملاحظات در بزهکاری ایشان که مانند یک انفجار انتشار می یابند و تمام وجود ایشان را فرامی گیرد، جدا می سازد که سیاست جنایی در نحوه برخورد با بزهکاران اتفاقی راهکارها و تدابیر مناسبی از قبیل بهره مندی از نهادهایی چون بزه پوشی توبه و قضا زدایی طرح کرده است؛ لزوم اتخاذ تدابیر و تبیین متناسب در برخورد و مواجهه با این بزهکاران در مطالعات حقوقدانان و جرم شناسان نیز بررسی شده است که همواره مبتنی بر تساهل تسامح و عدم توسل به مجازاتهای شدید است که بایستی با شناسایی و افزایش آگاهی عمومی از این رخداد در تدبیر اندیشه ابتدا بعد از شناسایی آن را هدف گذاری کرد و سپس به راهکارهای برای مقابله و تحلیل و نتیجه مطلوب در خلاءهای موجود در قانون را به کنکاش کشید تا با استفاده از دستاوردهای نوین و پتانسیلهای به وجود آمده این خلاها را پر کرد آنچه از آن به عنوان بزهکاری اتفاقی در جامعه یاد میشود و در حال حاضر وجود دارد با عناوینی غیر تلغیظ یا مخفف شده هست که این تعاریف باتوجه به اصل ۱۶۷ قانون اساسی بایستی کوشش صورت گیرد تا با توجه به فقه پویا و بررسیهای صورت گرفته نتایج مطلوب را به دست آورد و آن را در بطن جامعه مشاهده کرد.

کلمات کلیدی:

بزهکاری اتفاقی، بزه دیده، سیاست جنایی، بزهکاری، فقه پویا، جرم شناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712532>

